

[Voigt.]

at der er jo et gammelt ord, der siger, at den, fanden giver et embede, giver han også frækhed til at beklæde det.

Glensgård (FP):

Jeg er da glad for, at den fungerende justitsminister har fået pålagt stålband, som han ikke kan sprænge, for at følge sin ellers normale, udmærkede, skal vi sige høflighed. Det burde nok være således, at alle ministre ikke kun har silkeband, men stålband som ministeren.

Men det, jeg gerne vil sige til ministeren — som jo dog som menigt medlem af folkettinget har været, skal vi sige tilsagt til Nordisk Råd, og det er da også muligt, at ministeren på et tidspunkt bliver menigt medlem igen — er, at ministeren sikkert er bekendt med, at man i Nordisk Råd har haft et lignende forslag fremme, hvor man diskuterede spørgsmålet om tvungen brug af refleksbrikker. På det tidspunkt blev man enig om på Nordisk Råds plan, at det nok ikke ligefrem var sagen at indføre en tvang på dette område, man gik den helt rigtige vej: man vedtog simpelt hen, at man ville in-formere tilstrækkeligt om nødvendigheden af brugen af disse refleksbrikker. Jeg vil blot høre, om ikke ministeren helt ærligt mener, at man også kunne have klaret dette seleproblem på nøjagtig samme måde, altså at man ikke gik over til tvangen, men at man simpelt hen kun vedtog informationspligten.

Glistrup (FP):

I sit hovedsvar på hr. Voigts spørgsmål henviste den fungerende justitsminister navnlig til, at han forventede, at den vedtagne lov ville virke på den måde, at selve det, at der var et lovpåbud, ville få folk til at gå i sele, når de ellers ikke ville gå i sele.

I den anledning vil jeg meget gerne spørge ministeren: har regeringen da overhovedet ikke bemærket, at der i disse år ud over landet går en oprørskhedens bevægelse imod lovbestemmelser og restriktioner og regler? Jeg er aldeles overbevist om, at mange tusinde andre end jeg, der før den herostratisk berømte fredag frivilligt gik i sikkerhedssele, men nu er holdt op med at køre i sikkerhedssele, vil reagere på nøjagtig

samme måde: når folkettinget på den måde trækker tingene ned som noget tvungent over folk, så reagerer den danske befolkning sundt og rigtigt og siger: så vil vi ikke, ellers ville vi have gjort det.

Jeg vil gerne spørge ministeren: når man nu har kalkuleret med, at man frivilligt får flere til det, fordi det såkaldt kloge folketing herinde har vedtaget det, hvor mange kalkulerer man så med den anden vej, og hvordan betragter man forskellen imellem de to ting? Tror man virkelig, der er flere, der retter sig frivilligt efter noget, fordi det vedtages herinde, end dem, der siger: nej, så vil vi ikke, når dette folketing vedtager det?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til justitsministeren:

„Vil ministeren uddybe sine udtalelser om, at politiet må overveje at tage metoder i brug, som man hidtil har holdt sig tilbage for?“

(Spm. nr. 218).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge dagbladet Politiken for den 14. ds. har justitsministeren på Dansk Politiforbunds møde i Herning bebudet nye metoder i politiets efterforskning. Det er efter spørgrens opfattelse væsentligt at få oplyst, om der i ministerens udtalelse ligger en kritik af de efterforskningsmetoder, der hidtil har været anvendt, eller om udtalelsen i værste fald må anses for at indebære overgang til politistatsmetoder. Specielt bedes under besvarelsen oplyst, om ministeren er tilhænger af, at politiet direkte eller indirekte skal provokere til ulovligheder for derved at fremkalde og afsløre de kriminelle.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Jeg har bedt justitsministeren om at uddybe nogle bemærkninger, som ministeren fremsatte ved Dansk Politiforbunds møde for nylig i Herning. Ved den lejlighed udtalte ministeren, at det kunne blive nødvendigt, at politiet tog nye metoder i anvendelse i efterforskningsarbejdet, og at det kunne blive nødvendigt, at der blev tale om metoder, som man hidtil havde holdt sig tilbage for.